

גנזי המלך

ארבע כנסות

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת

266

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה

לא ליפול בפח החיים

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

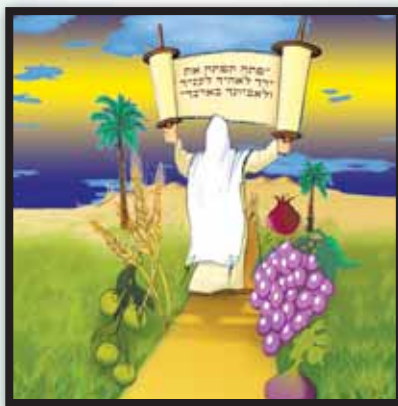
מדותיו הרעות, כדי שלא ילכד ע"י האורב הפנימי.

אמנם אם נתבונן נראה, כי הבדל גדול יש בין היער של הצבי ובין היער של האדם, כי שם יער במציאות ואם לא ישבור את קרניו ודאי שיפריע לו היער על דרך מרוצתו, אבל אצל האדם אין יער במציאות כלל ואין היער גורם מה שהאדם מרגיש קשיים ועכובים להשיג בחירתו. אלא אם יש עכוב, אם מרגיש שאין לו חירות בעולמו וקשור הוא כבעבותות עגלה וכל דבר ישקול בעשייתו רק מה יאמר זה? ומה ידבר זה? ואם יהיה נרצה בעיני העולם, אז אין העולם מפריעו, אלא הוא עצמו, הקרנים שלו, עושים להם יער. ולולא הקרנים, אין יער במציאות כלל. וכמו באלישע הנביא שאמר חז"ל: **נס בתוך נס, לא יער ולא דובים הו'** (סוטה' מז.). כן בעיניו הוא רואה דמיון בתוך דמיון.

כי באמת העולם אינו מפריע כלום לאדם ולא מונע אותו מלהשיג חפצו כלום. וכל מה שרואה את כל העולם לישות ומציאות של מפריע, רק דמיון הוא. ומדותיו גורמים לו שיראה כך. ולו הסכים בדעתו הסכמה חזקה לעמוד על החלטתו, כי אז היה נוכח; כי אין דובים ולא יער. והמציאות היא כי כל הכורח מן הגדולה, הגדולה רודפת אחריו ומי שמפחד ומחזר על הגדולה ורודף אחריה, אז הגדולה בורחת ממנו וימצא בוז וקלון תחת תקותו להיות מכובד.

ונמצא אם האדם חפץ ללמוד מטבע

המשך בעמ' 2 <<<

ממש כעיור באפילה. סכנתו היתה עצומה מאד. ומחסדי ה' היה, כי הורתה לנו המציאות שלא נוכל לתעות בדרכי החיים ולדמות על הרע, כי הוא טוב ועל המות, כי הוא חיים. עד כי, אם סר האדם צעד אחד מן התורה תיסרהו רעתו וקם הכלל להיפוך; כי **'בעד עבירה סוקלין באבן'**

ובעד מצוה זורקין כיס עם זהב'. אמרו חכמים שעל האדם להתלמד מטבע הצבי, כמ"ש: **"השבעתי אתכם... בצבאות"** (שה"ש ב). וטבע הצבי הוא; בעת שהציד רודף אחריו להשיגו, בורח הוא אל היער להמלט על נפשו ולפי שיודע שענפי האילנות מפריעים אותו על דרכו, כי יסתבך בהם בקרניו המפוצלות, לכן מיד שנכנס אל היער שובר מקודם את קרניו באילן ואח"כ הוא מתחיל לרוץ ריצה חפשית בלי מפריע כלל. כן האדם, יש לו עולם אשר יפריע לו על דרכו ומסתבך בו, כ"ש שצריך לראות את הנולד ולשבור

א"ר אלעזר: **"משאמר הקב"ה הדבר הזה בסני, באותה שעה "מפי עליון לא תצא הרעות והטוב" (איכה' ג) אלא, מאליו הרעה באה על עושי הרעה והטובה באה על עושי הטובה". א"ר חגי: "ולא עוד שנתתי לכם שני דרכים, אלא, שנכנסתי לפנים משורת הדין ואמרתי לכם: "ובחרת בחיים" (דברים' ל) " (דברים' רבה' ד ג). וצריכים אנו להבין מה זה שאמר **"מפי עליון"**? ומה הוסיף ר' חגי? ומפני מה הוא **'לפנים משורת הדין'**?**

מרגלא בפומי דאינשי: **'לא בעד עבירה סוקלין באבן ולא בעד מצוה זורקין כיס זהב'**. רואים הם את התורה ומצוותיה כדבר נפרד מן מציאות החיים, לא מצאו בתורה את המקור לכל הברכות שבחיים. ובבטולה את המקור לכל הקללות. ואם ראו אדם רצוף ונרדף ביסורין, לא תלו היסורין בהשתלשלות טבעית משרש מעשיו הרעים. וכן אם ראו אדם מאושר ושלו בעולמו, לא היו מבינים ליחס למעשיו הטובים יחס טבעי, אלא הביטו על מציאות הטובות והרעות כי מפי עליון הוא, כי ע"פ הטבע **'לא בעד עבירה סוקלין באבן. ולא בעד מצוה זורקין כיס זהב'**.

אמנם אחר ההתבוננות נראה בחוש, מציאות הפוכה מן הקצה אל הקצה, כי התורה ומצוותיה איננה מס, או קנס על האדם. התורה אינה דבר נוסף על החיים, אשר נאמר, כי יכול האדם לחיות בלעדי התורה, לא כן הדבר, התורה גילתה דרך החיים ודרך המות ובלעדה היה האדם

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

המשך מעמ' 1 >>>

ממדינות שונות. וקודם נסיעתו ציוה לו שלא יכנס עם שר פלוני בהתחרות לתקוע עמו כף על שום דבר מהדברים. ושנה ושילש הרבר, עד כי חרה לשר מאד. ואמר למלך: "הכי לא יועיל לי בפעם אחת, שתחזור ע"ז כמה פעמים?" א"ל המלך: "אעפ"כ, אני אומר לך פעם רביעית, שלא תתן לו יד בדרך אסמכתא, על שום ענין שבעולם!" וכה נפרד ממנו. בכואו שמה כעבור ימים אחדים בא אליו השר ההוא והציע לו לתקוע עמו יד בדבר מה. ונזכר השר ציווי המלך ולא רצה. וא"ל: "אעפ"כ, אני אומר לך שיש לך גבנונית ואני תוקע יד ליתן עשרה מליון, אם לא אראה לפני כל, אמיתת דברי".

כשמוע השר כי הוא מבטיח לתת עשרה מליון על מה שהוא יודע כי הוא שוא ושקר, סבר בדעתו כי על ענין כזה לא עלה מעולם על דעת המלך לצוות שלא יתקע עמו יד, יען כי הוא ריוח ברור והסכים בדעתו כי לא על זה ציוה המלך ותקע עמו יד. ואח"כ, הפשיט את עצמו ערום והראה לפני כל, כי אין לו גבנונית ולקח הכסף. כאשר בא בחזרה אל המלך סיפר לו כל הדברים האלה. "הוי! א"ל המלך "שוטה שבעולם, הלא אמרתי לך כמה וכמה פעמים שלא תתקע עמו יד בשום אופן שבעולם וגם ע"ז ציויתי לך, הלא תדע כי הוא תקע עמי יד בעשרים מליון שיציג שמה את השר שלי ערום, לפני כל הבריות ובריוח שלך, אתה הפסדתני כפלים!".

כה ממש יקרה עם האדם, שהתורה ציותה לו כמה וכמה פעמים לבחור בחיים, בתוך החיים והוא טועה בריוח מועט, להפסיד כפל כפלים, בעת שנדמה לפניו מות, בצורת חיים, הוא בוחר אותה מפני החיים ולסוף נופל על ידה מטה מטה. לכן צריך האדם לבחור הרבה בתוך החיים גופא ולנפות כל דבר בשבע נפות. (מדרגת האדם' תקון המדות' פ"ב). ■

שמרגיש בעוה"ז, שמתחלפות הרגשות הטוב והרע, לפי מעשיו של האדם. כי אצל הצדיק, גם הרעות המגיעות אליו בעוה"ז, הוא מרגיש אותם לטובות.

ואצל הרשע גם הטובות שמגיעות אליו בעוה"ז, ע"י הגרוי שעושים במדותיו, נעשות לו לרועץ ורעות הם אצלו. ונמצא כי הרגשת הטוב והרע בעוה"ז, המעשים גרמו זאת ולא מפי עליון הם. וכמאמר המדרש הנ"ל: 'משאמר הקב"ה בסיני... מאליו הרעה באה על עושי הרעה. והטובה באה על עושי הטובה' כי יש לברכות עם מעשה המצוה ולקללות עם מעשה העבירה, קשר טבעי. וצודק הפתגם להיפך; 'בעד עבירה סוקלין עם אבן. ובעד מצוה זורקינ כיס זהב'.

וזה שאמר ר' חגי: 'ולא עוד שנתתי לכם שני דרכים; אלא, שנכנסתי לפנים משורת הדין ואמרתי לכם: 'ובְּחֶרֶת פְּחִיִּים'. כי ע"פ דין, ההכרה במהות התורה כי היא החיים והיעדרה הוא המות, זה לבד די, שהמבקש ישים לב לבקש את דרך התורה. אלא, לפי שידע הבורא כי יש מקום לטעות וגם ההכרה לא תוכל להועיל, לכן אמר: 'שנכנסתי לפנים משורת הדין' וגיליתי לכם גם את זה, 'ואמרתי לכם: 'ובְּחֶרֶת פְּחִיִּים'.

שגם אם תבקש רק קיום התורה, בקיום גופא, תוכל לטעות. וצריך אתה לבחור גם שם, כמ"ש חז"ל: 'זכה, נעשית לו סם חיים. לא זכה, נעשה לו סם המות' ('יומא' עב.). ועוד אמרו: 'הָלוּא כַּה דְּבָרֵי פֶּאֶשׁ נָאֵם ה' " (ירמיה' כג). 'זכה, מאירה לו. לא זכה, שורפתו ביקודה'. ומכיון שכן הוא, צריך אתה לבחור בחיים, כלומר: בתוך החיים עצמו, כי יש מות בצורת חיים. ובעת הבחירה יסבור כי חיים הוא. ע"כ אמרתי: 'ובְּחֶרֶת פְּחִיִּים' בתוך החיים.

והיינו, דאמרי אינשי; כי מלך אחד שלח שר שלו למקום אסיפת שרים

הצבי, עליו לדעת דבר זה; כי אין לפחד כלל מן היער, אלא מפני קרניו בלבד. כי קרניו יפסידו אותו בכפלים, בזה שעושים להם את העולם ליער ומסתבכים בהם. ואין לו עצה אחרת, כי אם לסלק הקרנים. ואם ירצה לבטל ולסלק את היער, לא יועיל כלום. כי אם ישאר עם הקרנים, ימצא גם אחר הבטול, יער שמפריע. אבל אם ישבור את מדותיו ויפקיר כל מקום שהמדות עושים להם שמה, בית אחיזה, רק בדרך זה ימלט נפשו וירחיב לו הדרך. וימצא כי רק התורה היא דרך החיים, שרק על ידה יכול האדם לחיות בעולמו.

ונמצא מזה כי התורה איננה חוב של מס על האדם, אלא המציאות הוא, שהאדם אשר סר ממנה, הטבע יתן עונשו לו והוא לבד הגורם לזה במעשיו הרעים. ומאומת הפתגם להיפוך; 'כי בעד עבירה סוקלין באבן'. כי מה לי אם זורקינ באבן על המח החצוני אשר יעשה לו רק חבורה ופצע, או שהעבירה עצמה מרוצצת לו כל מחו ומחשבתו! כי המדות המגוננות מטרפין דעתו של אדם ומבלבלין את מחו, עד שאין לו ראש כלל.

ולפיכך 'בעד מצוה זורקינ כיס עם זהב' כי המצוה עצמה ירגיש בה נעימות יותר מזהב, כי הזהב לא ימלט מן הפגעים, או שיגנבו, או יגזלו הזהב ממנו, או שיפרד הוא מזהב. אבל הרכוש הטהור והמעלה שמשיג משמירת המצוה לא ישללו ממנו בשום אופן, כי כל הרוחות שבעולם, לא יזיזו אותו ממקומו.

וז"ש התורה: 'אֵת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ' ('דברים' יא). זה גופא היא הברכה 'אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ' אל התורה. ו'משאמר הקב"ה הדבר הזה בסיני, באותה שעה; 'מפי עֲלִיּוֹן לֹא תֵצֵא הָרְעוֹת וְהַטּוֹב'. אין הכוונה על הטובות שמרגיש בעוה"ב, כי טובות הם. ועל הרעות שמרגיש אחר המות, כי רעות הם. אלא המדובר הוא, על הטובות והרעות

חדש באתר 'שופר'

ניתן לצפות בשידורים חיים וחוזרים בשיעורי תורה של הרבנים הגאונים: הרב עזרא מחפוד, הרב נתן מחפוד, הרב יוסף הירש, הרב שלמה רבינו שיעור ב'הלכות אקטואליות' וכן 'השאלה השבועית העולמית' ניתן להשתתף בשיעור בתאום מראש וכן ניתן לרכוש את הדיסקים במשרדי 'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק ובטלפון 03-677779

הלכה

דיני תלישת פירות בשבת

ההלכות שלפנינו מבוססות עפ"י השו"ע וה'משנה ברורה'

יניקתו והרי זה בכלל תולש. וכן להיפך, הרי הוא בכלל זריעה. (שלו סקמ"ג).
6. עציץ שיש בו פרחים חיים הנתונים במים בלבד ללא עפר, יש דעות המתירים לטלטלו. וכל אחד ישאל לרבו.
7. מותר להריח הדסים המחוברים לקרקע ואין לחוש שמא יתלשנו, כיון שמריח בו יפה גם כשהם מחוברים. אבל אסור להריח דברים העומדים לאכילה, כגון: אתרוג, או תפוח, מאחר שיש לחוש, שמא ישכח ויתלוש בשבת. (שלו י). ■

יתלשם עוקרם ממקום גידולם והרי זה תולדה של 'קוצר'. (שלו סקמ"ב).
4. אף מעציץ שאין תחתיו, או בדפנותיו, נקב, אסור לתלוש. ומ"מ תלישה זו איסורה מדרבנן, כיון שמן התורה הרי זה נחשב כתלוש. ואין זה דומה לעוקר דבר ממקום גידולו, מאחר שאין דרך זריעה בכך. (שלו סקל"ה).
5. כמו כן אסור להזיז עציץ ממקום למקום ואפילו עציץ שאינו נקוב, כיון שבהגבהת העציץ מן הקרקע מתמעטת

1. אסור מן התורה לתלוש פירות, או ענפים ועלים מן העץ המחובר לקרקע. ואפילו התיבש העץ, אסור לתלוש ממנו את הפירות. (שלו יב).
2. מותר לתלוש פירות מן הענף עליו הם קבועים, כשהעלה נתלש מן העץ מערב שבת. (שלו ח).
3. כמו כן, אסור לעקור כל דבר ממקום גידולו, לכן אין לתלוש עשבים שגדלו מחמת הלחות על גבי החבית, או הכותל, כיון שזהו מקום גידולם ואם

דברי אגדה

ק"ח:). והמצוה הראשונה שנצטוו ישראל קודם מתן תורה, היא מצות השבת. ואתה רואה כמה גדולה שמירת שבת, שהרי תלה חרבן ירושלם בשמירת השבת ומפסוק: **'וְהַצַּיִתִּי אֵשׁ בְּשַׁעְרֶיהָ וְאֶכְלָה אֲרָמְנוֹת יְרוּשָׁלַם'** ('ירמיה' יז). למדו רז"ל רמז ואמרו: **'אין הדליקה מצויה אלא בבית שיש בו חלול שבת'**. ואמרו: **'מאי לא תכבה? בשעה שאין בני אדם מצויים לכבותה'**. ■

הקל בחרוש העולם ובאמונה באותות ובמופתים ובקיום כל התורה. ועל כן, אמרו חכמים; שכל המשמר את השבת באמונה ישרה, לא במהרה הוא חוטא בשאר המצוות. ואמרו רבותינו ז"ל: **'כל המשמר שבת כהלכתו, אפילו עובד עכו"ם כדור אנוש מוחלין לו, שנאמר: "אֲשֶׁרִי אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וְכֵן אָדָם יִחְזִיק בָּהּ שֹׁמֵר שֶׁבֶת מִחֻלּוֹ"'** ('ישעיה' נו). אל תקרי מחללו, אלא מחול לו' ('שבת'

נאמר ב'ירמיה' (יז כד): **'וְהָיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמָעוּן אֵלַי נְאֻם ה' לְבַלְתִּי הִבִּיא מִשָּׂא בְּשַׁעְרֵי הָעִיר הַזֹּאת בַּיּוֹם הַשֶּׁבֶת וְיִקְדָּשׁ אֶת יוֹם הַשֶּׁבֶת לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת בּוֹ כָּל מְלָאכָה'**.
 הרד"ק בפירושו מבאר: שמה שצוה הקב"ה את הנביא להזהירם על השבת, אף שהיו כמה עבירות אחרות בידם ואפילו עבירת עבודה זרה, הוא לפי ששמירת השבת היא עיקר גדול באמונת

הנהגות צדיקים

עשיתי כעצתו ובאתי בערב שבת להניח את הדיקט להפריד ביני לבין שכני, אותו הבן המחלל את השבת, רק ראה אותי עוסק בהצבת המחיצה, עלה זעמו והתחיל לצעוק; "האם איני יהודי? מה אתה עושה כאן מחיצה להבדיל ביני ובינך?" ובזעמו רצה לעלות ולהסיר את המחיצה. ואני מצידי אמרתי לו: "כל זמן שתחלל את השבת, אשים מחיצה להבדיל ביני שומר השבת לבינך מחלל השבת". מאז אותה שבת כבר לא שמעתי יותר את הרדיו.

□ בספר 'מה"ש' מסופר מה שסיפר **רבי אלעזר מנחם שך זצ"ל**: כי הוא זוכר שבשבתות היה רבי משה פיינשטיין זצ"ל לומד את כל מסכת שבת. ■

'אחרי מות' במאמר: **'ומנין שמיתת הצדיקים מכפרת'** ('מדרש תנחומא' 'אחרי מות' ז).

□ בספר 'אורחות רבנו' (א שסו) **מספר הגר"א הורוויץ זצ"ל**: בשנת תשי"ד נכנסתי לגור בשכונת מרכז ב"מ, דירתי היתה בבית דו משפחתי כשקיר היה מבדיל בינינו והכניסות היו נפרדות משני כיוונים. שכני היה אדם חילוני ובנו היה פותח בשבת את הרדיו בקול רם, כל הפצרותי וצעקותי לא הועילו מאומה, סיפרתי על כך לרבי ה'סטייפלר' זצוק"ל ויעץ לי לעשות מחיצה מדיקט, או אפילו מקרטון ולהניחה בערב שב"ק על הגדר המפרידה בחצר ביני לבין השכן ובמוצאי שבת קדש אסירנה בחזרה.

□ בספר 'אורחות רבנו' (א קצ) **מעיד מחבר הספר**: שרבנו בעל הקהילות יעקב ה'סטייפלר' זצ"ל קיים כל חייו מצות **'וְשָׁנַנְתֶּם לְבַנְיָהּ'** ('דברים' ו). שהיה לומד עם בנו הגר"ח קנייבסקי שליט"א. ומחתונת הגר"ח קבע עמו סדר למוד בכל שבת ושבת עד סוף ימי חייו של רבנו הקה"י, התחילו בלמוד ה'ירושלמי' ולאחר שגמרו כל ה'ירושלמי' למדו מ'כילתא' ולאחר מכן ספרא' 'ספרי' 'תוספתא' 'מדרש רבה' ו'מדרש תנחומא' ולמדו כל שבת, דף אחד והיה מקפיד לקיים קביעות זו אף כשהיה חולה עם חום גבוה וגם כשהיה בעל יסורים גדולים ותשוש מאד, עד שחלה את חוליו האחרון שבו עלה למרום שבמציאות כבר לא היה יכול לקיימה והפסיקו באמצע פרשת

פרשת 'ראה'

"מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח"?

מדוע מכר ה'חפץ חיים' את ספריו בעצמו?

פנינים לפרשה

"ראה אנכי... את הברכה אשר תשמעו" (יא כז)

כתב רבנו יעקב בעל הטורים: "את הברכה אשר תשמעו", סופי התיבות: תורה שבכות התורה יבואו הברכות'. וכמו שאמר הכתוב בפרשת 'בחקתי': "אם בחקתי תלכו" (ויקרא כז) ופירש"י: 'שתהיו עמלים בתורה ונתתי גשמיכם בעתם'.

בגמרא 'סנהדרין' (צח:) מובא: 'שאלו תלמידיו, את רבי אליעזר הגדול: "מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח"? אמר להם: "יעסוק בתורה ובגמילות חסדים".'

דקדק רבנו ה'חפץ חיים' מלשון: 'יעסוק בתורה' שאמר להם רבי אליעזר הגדול, לשון עסק, כונתו שירבה בתלמידים וירביץ תורה באופן שיתרבה כבוד שמים. וגם שידבר עם קרוביו ושכניו ויזרום על למוד התורה ויבאר להם גדולת וחביבות התורה הקדושה ובוזה יתקיים גם כן, גמילות חסד גדולה עד מאד. ומסופר: שפעם התארח הגאון הגדול רבי ברוך בער לייבוביץ ראש ישיבת 'קמניץ' ב'וורשא', בליל שבת הגיע צבור רב בכדי להסתופף בצילו ולשמוע מאמרותיו. בין הדברים סיפר, שפעם שאל את ה'חפץ חיים' מדוע הוא נוסע בעצמו למכור ספריו ואינו יכול לשלוח שליחים כנהוג?

והשיב לי על כך במשל: בימים עברו כשהיה הפריץ הולך ליער לצוד חיות, היו באים איתו הרבה אנשים ומנגנים בכלי זמר ובאמת מה הרעש הגדול הלזה? הוא צד צבי, או דב אחד, (ובאידיש: אער אט גיחאפט איין הרשעל'ה און איין בערעל'ע) ובוזה רמז לי ה'חפץ חיים', כי מה שהוא נוסע בעיירות אינו רק בכדי למכור את הספרים, אלא גם בכדי לקרב יהודים על ידי דרשותיו בכל מקום לקרב ליהדות ולתורה ולגרום שישלחו בחורים ללמוד תורה בישיבות.

הגרא"מ שך זצ"ל היה מספר פעמים רבות, מה שראה בפנקס הקהילה

ד'וילנא': שהגאון מוילנא עמל בעצמו בכדי ליסד חבורת משניות ועין יעקב לבעלי הבתים בעיר ואת השעור הראשון הוא אמר בכבודו ובעצמו. בספר 'הרב הדומה למלאך' מובא: שפעם בעת שביקר האדמו"ר הבית אברהם' מ'סלונים' אצל הגרב"ב מ'קמניץ', אמר לו: "הרי חז"ל אומרים, ש'גדול התלמוד, שמביא לידי מעשה' (קדושין' מ:). ואני רואה אצל רבנו את ה'תלמוד' במלוא הדרו, אבל תמה אני מה עם ה'מעשה'?! ענה לו רבנו: "השפיץ של ה'מעשה' זה 'ללמוד וללמד' ('אבות' ד). העברת התורה מדור לדור והמשכת מסורת התורה ודרכי קנינה, זהו המעשה הכי גדול שיש'.

השומר לה פן תעלה עלתיה בכל מקום אשר תראה" (יב יג)

כתב הבעה"ט: "עלתיה בכל מקום אשר תראה" ס"ת - הכרמל. "בכל בגימטריא - אליהו. רמז לאלהיה שיעלה עולות בהר הכרמל'. ועיין בסוף הספר בחלק 'נפלאות מתורת ה'.

"כי בקש להדיחך מעל ה' אלוקיך" (יג א)

כתב ה'משך חכמה': הלשון "מעל ה' " יבואר עפי"מ דאמרו ('ברכות' ו:): 'תפילין דמרי עלמא... ומי כעמך פישראל" ('שמואל' ב ז). וכו'. לכן המסית ישראל לע"ז רוצה שיסורו מהיות תפארת להשי"ת ומהיות חקוקין לתפלו ולכן הלשון: "מעל ה' אלוקיך".

"יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את ישבי עירם" (יג יד)

גדול הוא כח הרע, עד שיכולים מספר מועט של אנשים לצאת ולהדיח יושבי עיר שלמה, עיר שלמה שנסחפת בתעמולתם השקרית של אותם אנשי בליעל. אולם עלינו לדעת, כי אם את השקר אפשר להפיץ ולקבוע בלב האנשים, ק"ו בן בנו של ק"ו שאת האמת לאמיתה אפשר להפיץ ביתר שאת וביתר עוז. ודבר זה מחייב כל אחד ואחד מאתנו לפעול ולהפעיל להפיץ את האמונה בחי העולמים להפיץ את שמירת המצוות כהלכה, בקרב כל יודעיו ומכיריו שכנוי

ההגאון מוילנא עמל בעצמו בכדי ליסד חבורת משניות ועין יעקב לבעלי הבתים בעיר ואת השעור הראשון הוא אמר בכבודו ובעצמו.

בספר 'הרב הדומה למלאך' מובא: שפעם בעת שביקר האדמו"ר הבית אברהם' מ'סלונים' אצל הגרב"ב מ'קמניץ', אמר לו: "הרי חז"ל אומרים, ש'גדול התלמוד, שמביא לידי מעשה' (קדושין' מ:). ואני רואה אצל רבנו את ה'תלמוד' במלוא הדרו, אבל תמה אני מה עם ה'מעשה'?! ענה לו רבנו: "השפיץ של ה'מעשה' זה 'ללמוד וללמד' ('אבות' ד). העברת התורה מדור לדור והמשכת מסורת התורה ודרכי קנינה, זהו המעשה הכי גדול שיש'.

מרגלא בפומיה דברי הגמרא ב'קדושין' (מט:): שדרשה על הפסוק: "אחות לנו קטנה ושדים אין לה" ('שיר השירים' ח). "זו עילם, שזכתה ללמוד ולא זכתה ללמד' והקשה: מה הכונה 'שזכתה ללמוד ולא ללמד'? איך למדו, שם אם לא היו מלמדים?

והסביר: שיש מושג של לומדי תורה המאירים את סביבותיהם וכולם מושפעים מאורם לטובה ללכת בדרכי התורה והיראה, לעומת זאת ישנם שאינם מאירים כל כך ואין המצוי בסביבתם מקבל שום השפעה רק מי שמעוניין ורוצה ומתאמץ לקבל מושפע לטובה.

והוסיף ואמר: מצב זה יכול היה להמשך בלי הפרעה בימים כתקונם, אמנם במצב של מלחמה כשנעים ונדים התושבים ממקום למקום, אז צריך לקבץ נדחי ישראל לבל ידה ממנו נדה וע"ז אמר הפסוק: "מה נעשה לאחתנו ביום שידבר בה", בדורותינו שהמצב הוא מצב תמידי של מלחמה ברוחניות ועל כן, צריך לפעול ולהשפיע.

"ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלקיהם תגדעו ואת שמים מן המקום ההוא" (יב ב)

כתב ה'הפלאה' (מובא בחת"ס): כל ד' מיתות כתובים באיבוד ע"ז. נתיצת מזבחות, היינו: 'סקילה'. 'ואשריהם

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

יחד עם הגה"צ רבי שלום איישישוקר זצ"ל מבחירי וחשובי תלמידי ה'חפץ חיים'. רבי שלום דרש לפני הצבור דברי התעוררות בענין החזקת התורה ולמודה וביום ראשון הלכו זוג החברים מבית לבית לדרוש מאנשי העיר מי יוכל לקבל על עצמו "טעג" ואכן עלה בידם לבנות ישיבות קטנות בכמה וכמה מקומות. בדעתם היה ליסד עשרים ישיבות בחמש שנים, אולם בעונותינו הרבים באו רשעי עולם והפסיקום ממלאכת הקדש, במבול הדמים שירד לעולם בגזירת חרבן אירופה. ■

לעיירות ולכפרים ליסד בהן ישיבות קטנות וכן עשו. גם ב'קמניץ' היתה קבוצה של בחורים חשובים שעשו "ועד הרבצת תורה" ליסד ולהחזיק ישיבות קטנות בעיירות ובכפרים, לעשות רצון צדיק - מרן ה'חפץ חיים'. אבי ז"ל אסף כסף בשביל זה וגם אני הלכתי אצל תלמידי הישיבה לשעבר לאסוף כסף בכדי ליסד את הישיבות. חבר של אבי הלך מעיר לעיר לראות היכן צריך וראוי ליסד בה ישיבה ואבי קבל על עצמו את האחריות הכספית. הם הגיעו לעיר אחת לשבות בה בשב"ק

ואוהביו השונים בחן ובחסד וברחמים. בספר 'מאיר עיני ישראל' (עמוד 272) מביא מהגה"צ רבי מרדכי מנחם שוואב זצ"ל - הצדיק מ'מאנסי', תלמידו המובהק של רבי ברוך בער ראש ישיבת 'קמניץ' ומקודם מלומדי ישיבת 'מיר', שדבק כל חייו במרן ה'חפץ חיים' ובספריו, סיפר לתלמידיו לימים: לאחר המלחמה העולמית הראשונה, גברה ידה של ההשכלה החילונית על היהדות הדתית ונתבטלו הישיבות, האידישיסטען והקמוניסטען החריבו את הצעירים, הכריזו אז ה'חפץ חיים' לכל בני הישיבות שיסעו

נופש חמישי - שבת

עם הרב אמנון יצחק שליט"א

במלון: **כיתה classic**

בפרשת "כי תצא" בתאריכים ז' - ט' אלול (29/08/09 - 27 למנינם)

לפרטים והרשמה: **03-6777779/557** ימים א-ה בין השעות 15:30 - 9:00

נסיעה לקברות הצדיקים עם הרב אמנון יצחק

ביום שלישי ה' אלול 25.08.09

יציאה בשעה 7:30 בדיוק מנקודות האיסוף

זכאי

"חי כפליים"

40% הנחה!!!

המסלול:

קבר רבי שמעון בר יוחאי זיע"א	11:00 מירון
קבר רבי יונתן בן עוזיאל זיע"א	12:00 עמוקא
ארוחת צהרים כיד המלך	14:00 מלון כינר
הרצאה של הרב אמנון יצחק שליט"א	15:30 מלון כינר
קבר רבי מאיר בעל הנס זיע"א	17:30 טבריה

הישיבה בהפרדה מלאה בלבד!

ההרשמה במשרדי 'שופר' רח' מתתיהו 10, בני ברק

טל: **03-6777779**

שו"ת חברותא

כיצד להתנהג כשיש תקלה ברשת החשמל בשבת?

מערכת 'חברותא'

מיוחד 5 'גנזי המלך'

מן הדין לטרוח ולהוציא חתיכה אחת. ועיין בר"ן (פי"ג מ'שבת') שכתב: **'שבענין פקוח נפש, אפילו מתכוין למלאכת הרשות עם אותה מלאכה של פקוח נפש, מותר. והטעם מפני שהוא מלאכת מצוה וחובה היא עליו. לפיכך, אע"פ שהוא מתכוין עם אותה מלאכה למלאכה אחרת שהיא אסורה בשבת, התירו חכמים, כדי שלא ימנע בשום ענין מפקוח נפש, המוטלת חובה עליו' עכ"ל.** ואף שיש גם חולקים ע"ז (עיין משנ"ב שכתב ס"ק לח בשעה"צ) על כל פנים הזינן דאף שהר"ן מחמיר ביותר וסובר **'דרבויי בשעורא'** אסור מה"ת, אפי"ה אינו חייב למנוע את עצמו ממצחשת רשות ומותר שפיר לכוין גם למלאכה אחרת שהיא אסורה כדי שלא ימנע בשום ענין מפקוח נפש.

וה"נ גם כאן, אע"פ שלכתחלה אסור מן התורה להרבות בקדירה קודם שיתן על האש, מכל מקום, להוציא מהקדירה ג"כ לא מחייבין. ונראה, דאפילו אם נאמר דבכה"ג שיכול על נקלה להוציא את העודף מהקדירה שפיר חשיב מרבה בשעורין בזה, שמבשל הכל ואינו מוציא את העודף, מכל מקום בנידון דידן, הפועלים עצמם שמתקנים צריכים ודאי להזדרז ולעשות התקון ואינם חייבים כלל לסובב את הכפתורים שבבתיים כדי למנוע הדלקתם. וגם לסגור את השאלטער (המפסק) הכללי של כל האזורים שאין להם בתי חולים, נראה שאסור לעשות כן, כיון שאפשר שיש גם חולים מסוכנים. ונהי שאין להתיר משום כך לעשות איסור תורה, כדי לתקן אזור שכזה, אבל לעשות מעשה בקום ועשה ולסגור, חושבני שאסור. ועל כל פנים חיובא ודאי ליכא. ■

דברבר שמחובר לקרקע, לא שייך כלל איסור מוקצה.

ואף לפי מה שנתבאר במג"א שהוא מוקצה מחמת איסור, שפיר נוהג איסור מוקצה גם במחובר. ועיין בא"ד (רנד ס"ק יז שהביא מהראב"ן סימן שמו), שאין ראוי לטלטל איסור מוקצה כדי להציל חברו מאיסור סקילה, מכל מקום, אפשר ללחוץ על הכפתור מן הצד, דשרי לכו"ע, כיון שהטלטול הוא לצורך דבר המותר. דהיינו; למנוע איסור מבעיר. וגם יכולים ללחוץ בגופו כלאחר יד, דשרי אפילו לצורך דבר האסור וכיון שכן, יש לדון, אם חייבים בכך, או לא?.

אם נחליט שהתקון צריך שפיר להעשות משום ספק פקוח נפש של בתי חולים וכיו"ב (ואפילו אם כבר עבר שעה, או שתיים וכבר הודלקו שם נרות, מכל מקום, יש בתקון החשמל צורך של הצלת נפשות, כיון שהרבה רפואות ובדיקות נעשין דוקא ע"י החשמל), אפשר דאף שבפעולה זו נדלקין גם רבבות מנורות שאין בהם שום צורך, מכל מקום, אין בזה שום איסור, כי נלענ"ד **'דרבויי בשעורא'** היינו; דוקא בכה"ג שצריך לתלוש עוקץ שיש עליו תאנה אחת ולא עוקץ שיש לו שתיים. או בכה"ג שצריך לבשל חתיכת בשר לחולה והוא נותן לתוך הקדירה ב' חתיכות, אע"פ שנותנן לפני שמעמיד הקדירה על האש אפי"ה שפיר סובר הר"ן (פ"ב ד'ביצה') דמה שמרבה יותר מהשעור שצריך בשביל החולה הוא איסור תורה. והיינו; משום דכיון שיש לפניו עוקץ עם תאנה אחת, הרי הוא עושה איסור בזה שתולש את העוקץ. וכן בזה שהוא נותן ב' חתיכות במקום אחת, ג"כ עושה איסור תורה. משא"כ, אם יש לו קדירה שכבר מונחין בה ב' חתיכות, איני יודע אם חייב

חובת הערבות של כל אדם מישראל לחברו, החלה במעמד הר גריזים והר עיבל. וכך כתב רש"י (דברים' כט כח): **'לא ענש את הרבים, עד שעברו את הירדן משקבלו עליהם את השבועה בהר גריזים ובהר עיבל ונעשו ערבים זה לזה.'**

שאלה: יש להסתפק, כאשר נעשה קלקול ברשת החשמל בשבת והזרם נפסק וידוע שגם בשבת נעשה התקון ע"י פועלים יהודים ונמצא שע"י התקון מדליקים הפועלים היהודים אלפים ורבבות מנורות של חשמל. וכיון שיש סוברים **'דרבויי בשעורא'** הוי איסור תורה, יש מקום לדון, האם תיכף עם הקלקול יתחייב כל אחד ללחוץ על הכפתור החשמלי שבביתו, כדי שלא יודלק אח"כ החשמל שבביתו ע"י התקון?

תשובה: כתב בשו"ת 'מנחת שלמה' (תנינא ב - ג סימן כד): אע"ג שבסבוב הכפתור כדי למנוע את ההדלקה הרי הוא מזיז את המוקצה (כיון דבין השמשות היה אסור לסובב את הכפתור משום איסור כבוי וממילא אמרינן **'מגו דאתקצאי בין השמשות אתקצאי לכולי יומא'**) מכל מקום, אפשר דמוטב לעבור על טלטול מוקצה דקיל (כדמצינו ב'סוכה' מב: דקרי ליה בגמרא: **'טלטול בעלמא'**) כדי להציל בכך את הפועלים ממלאכת מבעיר דאורייתא.

ובפרט שהכפתור הוא מחובר לקרקע ויש סוברים שאין איסור טלטול מוקצה נוהג במחובר וכמו"ש המח"ש (שח יט)

יעמדו על הברכה

בכור עובריה בן יוסף ונהימה
רפואה שלמה מהרה
ושיצליח בנייתוח

שמעון בן טוביא איטא
רפואה שלמה מהרה

חדש ב'שופר'

ניתן להטעין נגני mp3 - mp4

במחיר 4 ש"ח להרצאה

פרטים ב'שופר' 03-6777779

בין השעות 10:00-18:00

הכלב שקוצץ וגרם לפיצוץ

מאת הרה"ג שלמה רביבו שליט"א

ולספר אותו! עובדה, עד היום לא ספרתי אותו אפילו פעם אחת".
"לא מענין אותי!" שאג בוריס "שמישהו פה ישלם, אני לא עובר בחנם".!

השאלות:

מי חייב לשלם עבור התספורת?
ואם בכלל?
והאם מותר לגדל כלב?

מקורות:

ב"מ עו.
רמב"ם פרק ט' מהל' שכירות הל' ט'
שו"ע חו"מ סי' שלו סעיף א'
ב"ק כ. דמי שעורים בזול וברש"י שם
ב"ב קמו: - כמה בזול עד תילתא וברשב"ם
שו"ע חו"מ סי' שמא הל' ד'

מקורות לשאלה הנוספת:

ב"ק טו:
שבת סג. ומהרש"א שם
שו"ע חו"מ סי' תט סע' ג'
ב"ק פג.

בגדי ובעומדי על הפיגום, פנה אלי בעל המספרה ושאל אותי: 'האם לספר אותו? שמחתי על ההזדמנות להפטר מהטרדן ואמרתי לו: "אתה רוצה, תספר"... לאחר מכן הוא פנה שוב ושאל: "עם פונפונים?" אמרתי: "למה לא?". "ועכשיו, הוא דורש ממני מאתים ארבעים שקל! אני לא מתכוונן לשלם על תספורת שלא הזמנתי - ועוד לכלב שלא שלי!" סיים בפסקנות. לפתע גדלק נצוץ בעיניו של רקס, הוא קשקש בזנבו נבח קלות וניתר ממקומו כשלמרכז המעגל נכנס נער ממושקף. "זה הכלב שלך?" שאלו שלשתם בתדהמה! "כן, איזה שינוי!?" הגיב בהתפעלות. "למרות זאת, אני מזהה אותו" הפטיר בצחקוק. "נו, מה הבעיה?" הגיב השוטר, "הנה! סיפרנו לך את הכלב במחיר מצחיק, של מאתים ארבעים שקלים". "כולל חפיפה וטפול נגד קרציות" הוסיף בוריס.
"באמת, אתה רציני?" לגלג הנער, "אני בכלל לא מעונין להשקיע כסף

בוריס, גבר בשנות החמישים לחייו, בעליה של מספרת הכלבים 'קיצוץ פיצוץ' השתולל מזעם. לעומתו, אבי, קבלן שפוצים מקומי, הגן על עמדתו בלהט ובנחישות.
"תירגעו, חבר'ה!" פנה אליהם השוטר שפילס לו דרך בין ההמונים. בוריס, מחה את הזיעה ממצחו ופנה לעברו: "אתה רואה אותו?" בהצביעו על אבי "הוא אמר לי, לספר את הכלב הזה שלו - ועתה אינו רוצה לשלם!" צעק בהתרסה כשבתווך, רבץ לו כלב פודל העונה לשם רקס, שלראשונה בחייו גולחה פרוותו למשעי וזוג "פונפונים" קישטו את רגליו.
השוטר הביט באבי וברקס לסירוגין. "ראשית; לא אמרתי לו! ושנית; זה לא הכלב שלי!" אמר אבי נחרצות.
"לא הבנתי" אמר השוטר "אתם מוכנים להסביר לי מה קורה כאן?"
"פשוט מאד" ענה אבי "הכלב הזה נטפל אלי, כנראה משום שיש בביתי כלבה והוא בחושיו החדים הריח את

התשובה לשאלה הנ"ל תנתן כשעור ביום חמישי בשעה 20:30 בערב בלמוד עם חברותות בישיבות 'אהל יהודה'

ניתן לצפות בשרור חי באתר שופר www.shofar.net

ההשתתפות בשעור בתאום מראש בלבד: 03-6777779 בקרוב יהיה ניתן לרכוש דיסקים של השעורים הקודמים.

פגעת במכונית החוסמת אותך בשטח הפרטי

מי חייב?

תקציר התשובות:

היה מיומן יותר, הנזק לא היה קורה), בכל זאת, פטור ראובן.
ד. אסור לו לעשות פעולות ענישה אקטיביות, אפילו אם הלה חונה בחניונו הפרטי.
ה. מותר לו לפזר מסמרים וכדומה בחניונו, כדי שינקב שמעון את צמיגייו בכניסתו לחניון.
לכתחילה, לאחר שהזהיר את שמעון - מותר לו לגרור את מכוניתו של שמעון החוצה למקום שאינו משתמר.

א. ראובן פטור מלשלם עבור המראה. ואפילו אם נגרם נזק גדול יותר - פטור!
ב. אם נגרם נזק למכונית של ראובן, פטור שמעון, למרות שהיה לראובן רשות להזיק אותו.
ג. אם הנהג נסע אחורנית ללא התחשבות ולכן הזיק, חייב בנזקי שמעון.
אמנם, אם הנזק קרה כתוצאה מהיותו בלתי מיומן (ואם

להרויח בגדול! בתכנית:

'כח כפלים'

מלאו הוראת קבע זו על סך \$28*
ותקבלו חינם:

'גנזי המלך'

CD's

טיולים

סעודה

סופ"ש

הוראה לחיוב חשבון לתוכנית 'כח כפלים' למשך שנה מינימום

תאריך

לכבוד בנק כתובת הבנק מס' הסניף

1. אני/הח"מ שם בעל/י החשבון משפחה מס' זהות / ח.פ.

רח' מס' עיר מיקוד טל. בית פלאפון

מס' חשבון בבנק	סוג חשבון	קוד מסלקה
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

קוד מוסד 2 3 9 2

אסמכתא / מס' מזהה של הלקוח בחברה

נתן/ים לכם בזה הוראה לחיוב חשבונות/נו הכול בשופכם, בנין תרומתי ל"שומר" בסכומים ובתעודים שיומצאו לכם מידו פעם במועם באמצעי מנגנון, או רשימות ע"י "שומר" כמפורט מטה ב"פרטי ההרשאה".
 2) ידוע לי/לנו כי: א. הוראה זו ניתנת לבטול ע"י הודעה מפורטת/מאתנו בכתב לבנק ול"שומר" שתכנס לתוקף, ויום עסקים אחד לאחר מותן ההודעה בבנק וכן ניתנת לבטול ע"י הוראת כל דין. ב. אחיה/נחיה רשאי/ים לבטל מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב. ג. אחיה/נחיה רשאי/ים לבטל חיוב, לא יותר מתשעים ימים סמוע החיוב, אם אוכזר/נוכח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המעדיים או הסכומים שנקבעו בכתב ההרשאה, אם נקבעו. 3) ידוע לי/נו כי הפרטים שצוינו בכתב ההרשאה ומסילויים, הם נושאים שעלינו להסדיר את המוטב. 4) ידוע לי/נו כי סכומי החיוב ע"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לי/נו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בנין חיובים אלה. 5) הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב הרשאה זו, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה מטעה חוקית או אחרת לביצוע. 6) הבנק רשאי להוציא/נו מן החסדר המפורט בכתב הרשאה זו, אם תהיה לו סבה סבירה לכך, ויודיע לי/נו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה. 7) נא לאשר ל"שומר" בסמך המחובר לזה, קבלת ההוראה אלו ממני/מאתנו.

פרטי ההרשאה:

1. **סכום החיוב** ו**תדירות** קבעו מות לית ע"י "שומר" ע"י תיקונות למינימום

2. **דרכי החיוב** (סמן באשבעת המתאימה)

\$ 28 זכאות ליחיד \$ 56 זכאות לחוג

לחייב בתאריך:

20 לחודש 30 לחודש

חתימת בעל/י החשבון

תורם נכבד, שים לב: הוראה לחיוב חשבון זו אמורה להגיע לבנק דרך 'שומר' עליך לשלוח את המוסס ל'שומר' ת.ד. 2711 בני ברק, טל: 03-6777779